

ud fra, at de Sportler, der svaredes ifølge de gjældende Love, skulde holde Statskassen nogenlunde fladesløs for dens Udgifter ved de faste Lønninger.

Jeg skal endnu tillade mig et Par korte Bemærkninger med Hensyn til nogle enkelte Paragrafer i Lovforslaget. — Naar der saaledes i § 7 tales om, at en Taxationsforretning kan foretages af to Taxationsmænd uden Formandens Medvirkning, naar den Sum, der ønskes tillaans, er under 2,000 Rd., men ellers skal foretages af Formanden og to andre Taxationsmænd, saa er det derved overseet, at der ikke sjældent ved Taxationsforretninger maa udfordres et større Antal Mænd. Naar f. Ex. Fabrikbygninger eller Kjøbstadetiendomme med større Arealer af Jord eller større Haver skulle taxeres, saa er der ibetmindste hidtil i Reglen dertil blevet udnævnt særegne sagkyndige Folk foruden en Muur- og Tømmermester. Der burde helst tages særligt Hensyn til saadan Sagkundskab ved Udmeldelsen af selve Taxationsmændene; men jeg tror neppe, at det tilbørlige Hensyn dertil vil kunne tages, naagtet det er et ikke ringe Antal, som Lovudkastet vil hjemle Communeraadet at udnævne. Men der synes altsaa at burde kunne tilkaldes saadanne andre Mænd. Smidlertid faves der i Lovudkastet Hjemmel for Formanden eller for andre Autoriteter til at kunne gjøre det. — Ifølge Lovudkastets § 8 skal Requirenten meddele Dplysning om det ønskede Laans Størrelse. Dette er en ny Bestemmelse, som hidtil ikke har været indeholdt i vore Love, undtagen forsaavidt Forordningen af 7de Juni 1827 har bestemt en Grændse for Laanet af 500 Rd., af hvilken Retskriverens Tilstedekaldelse er afhængig. I Grunden vilde det naturligtvís være allerriktigst, at Taxationsmændene slet ikke kjendte Laanets Størrelse, da de jo skulde taxere Eiendommen uafhængigt af alle Hensyn. Jeg vil imidlertid ikke tilbageholde den Bemærkning, at det er mig bekjendt, at Taxationsmændene allerede nu i Reglen næsten altid erkyndige sig om Laanets Størrelse, uden Tvívl for at see, om de paa lovlig Maade kunne lempe Taxationen efter de Duffer, der næres fra Requirentens Side med Hensyn til Laanets Størrelse. — I Lovudkastets § 9 er

det bestemt, at Taxationsforretningen skal indføres i en særegen Protocol. Dette vil jo have til Følge, at Formanden ikke altid vil være i Besiddelse af Protocollen, idet Protocollen maa gaae fra Haand til Haand imellem Taxationsmændene, og at han saaledes ofte ikke vil kunne foretage de fornødne Expeditioner. Jeg tror, at den nuværende Tingenes Ordning er meget bedre, hvorefter Taxationsforretningen fremlægges til Retsprotocollen og forbliver i Retskriverens Bærg, saaledes at han til enhver Tid kan give de Udskrifter deraf, som forlanges. — Med Hensyn til § 13 skal jeg kun bemærke, at, dersom Forordningen af 7de Juni 1827 skal ophæves med Undtagelse af et ganske enkelt Punctum i en enkelt Paragraf, saa maa hellere selve dette Punctum ogsaa optages i den nye Lov, og Forordningen saaledes aldeles hæves.

Svad angaaer Størrelsen af de Laan, som i Forhold til Vurderingssummerne fremtidig skulle kunne indrømmes vedkommende Laansøgere, da tiltræder jeg ganske Forslaget om, at intet Laan bør strække sig ud over Halvdelen af Eiendommens Taxationssum. Jeg tror ogsaa, at Bestræbelserne overalt i Landet i den senere Tid ere gaaede i den Retning at indskrænke Laanenes Størrelse saa meget, at de ikke kom til synderlig at overflige Halvdelen af de paagjældende Eiendommens Værdi; men det bliver dog ved denne Leilighed vistnok et Spørgsmaal, om ikke de Laan, som nu for Tiden ere indrømmede ud over den nævnte Grændse, efterhaanden burde søges saaledes indskrænkede, at de svarede til den nye Lovs Bestemmelse i saa Henseende. Dette vilde jo kunne skee ved moderate aarlige Afbetalinger, enten procentvís eller med mindre Beløb, og derved forekommer det mig, at en større Dvereensstemmelse imellem Fortiden og Eftertiden efterhaanden vilde kunne indtræde. — Naar Lovudkastet bestemmer, at Umyndiges Midler kun skulde kunne ydlaanes paa 1ste Prioritet, da forekommer dette mig derimod at være en temmelig streng Fordring, og det en Fordring, der rammer baade større og mindre Grundeiere. Dersom en Grundeier har en Eiendom, der er taxeret til 50,000 Rd., hvori han allerede har en 1ste Prioritet